

Skupovi ashaba i naši skupovi

Uzvišeni Allah ih je odabrao da budu drugovi Njegovom Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem, da uspostavljaju i šire Njegovu vjeru. U njihovom ponašanju i njihovoj uputi prepoznavali su se znaci dobra. Po zemlji su skromno hodili, umjesto riječima, govorili su svojim djelima. Hranili su se isključivo halalom i ponizno su robovali jedino Allahu. Danju su ustrajavali u sijamu (postu), noći provodili na kijamu (noćnom namazu). Svoje jezike zapošljavali su zikrom. Kada ih je Uzvišeni Allah pozvao da pomognu Njegovu vjeru, za nju su davali svoje imetke i svoje živote. Ashabi Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, u svemu su iznad nas: u znanju, razumijevanju i pridržavanju vjere. Kada bi neki od njih zastupao neko mišljenje, Kur'an bi se objavljivao potvrđujući njegovo mišljenje, jer je to mišljenje izlazilo iz srca ispunjenog svjetlom i imanom, mudrošću i znanjem, spoznajom i razumijevanjem.

Uzvišeni Allah odabrao je Svome Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, najbolje drugove. Pogledao je u stanovnike Zemlje, Arape i nearape, pa je za Svoga Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, odabrao ashabe, najbolje ljude iz ovoga ummeta, ljude najčišćih srca, najvećeg znanja i najmanjeg pretjerivanja. Uzvišeni Allah ih je odabrao da budu drugovi Njegovom Vjerovjesniku, sallallahu alejhi ve sellem, da uspostavljaju i šire Njegovu vjeru. U njihovom ponašanju i njihovoj uputi prepoznavali su se znaci dobra. Po zemlji su skromno hodili, umjesto riječima, govorili su svojim djelima. Hranili su se isključivo halalom i ponizno su robovali jedino Allahu. Danju su ustrajavali u sijamu (postu), noći provodili na kijamu (noćnom namazu). Svoje jezike zapošljavali su zikrom. Kada ih je Uzvišeni Allah pozvao da pomognu Njegovu vjeru, za nju su davali svoje imetke i svoje živote. Ashabi Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, u svemu su iznad nas: u znanju, razumijevanju i pridržavanju vjere. Kada bi neki od njih zastupao neko mišljenje, Kur'an bi se objavljivao potvrđujući njegovo mišljenje, jer je to mišljenje izlazilo iz srca ispunjenog svjetlom i imanom, mudrošću i znanjem, spoznajom i razumijevanjem. Otuda u rješavanju svojih problema trebamo davati prednost mišljenju i stavovima ashaba u odnosu na svoja mišljenja. Ashabi Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, imali su svoje skupove, okupljali su se na sijelima. Šta se dešavalo na tim skupovima? U čemu su provodili svoja sijela?

- Prenosi se od Ebu Nadra da je rekao: "Sjedili smo kod Imrana b. Husajna, radijallahu anhu, i ponavljali znanje!"
- Fudajl b. Gazvan je rekao: "Mugire i ja smo sjedili i ponavljali fikh – šerijatsko pravo, pa ponekada ne bismo ustajali sa sijela sve dok ne bismo čuli sabahski ezan."
- Jedne prilike Omer, radijallahu anhu, rekao je: "O Ebu Musa, podsjeti nas na Allaha", pa je Ebu Musa el-Eš'ari, radijallahu anhu, počeo učiti Kur'an, a ostali su slušali.
- Čak se prenosi da je jedne prilike Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, izašao iz svoje sobe i ugledao jednog ashaba, stanovnika soffe, kako uči Kur'an, dok ga ostali slušaju, pa je i Allahov

Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, sjeo i s njima slušao.

- Džabir, radijallahu anhu, rekao je: "Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, izašao je pred nas, a mi smo učili Kur'an. Među nama je bilo i Arapa i nearapa, pa nam se obratio: *'Učite, sve je to dobro. Doista će doći narod koji će požurivati s Kur'anom i neće ga sporo učiti.'*" (Ebu Davud, 830.)
- Govorili bi jedni drugima: "Sjedite s nama da zajedno vjerujemo u Allaha jedan sat."
- Razgovarali su o predznacima Sudnjeg dana i životu poslije smrti. Huzejfe b. Usejd el-Gifari, radijallahu anhu, rekao je: "Pred nas je izašao Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, a mi smo ponavljali znanje, pa je upitao: *'Šta to ponavljate?'* Rekli smo: *'Govorimo o Sudnjem danu.'*" (Muslim, 7467.)
- Ebu Seid el-Hudri, radijallahu anhu, pripovijeda: "Pred nas je izašao Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, a mi smo razgovarali o Mesihu Dedždžalu, pa je rekao: *'Zar da vas ne obavijestim o onome čega se više bojim za vas od Mesiha Dedždžala?'* Rekli smo: *'Svakako!'* Rekao je: *'Skriveni širk: a to je da jedan od vas ustane i klanja pa uljepša svoj namaz kada vidi da ga drugi gleda.'*" (Ibn Madže, 4204. Albani ga je ocijenio dobrim u *Miškatul-mesabih*, 3/156.)
- Diskutirali su o Allahu, subhanehu ve te'ala, najdražim djelima. Abdullah b. Selam, radijallahu anhu, kaže: "Nekoliko nas okupilo se oko Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, kako bismo ponavljali znanje, pa smo rekli: *'Kada bismo znali za Allahu najdraža djela pa da ih činimo!'*" (Sahih, Hakim, 2384.)
- U njihovim razgovorima uočavale su se velike ambicije. Zejd b. Eslem prenosi od svoga oca da je Omer b. El-Hattab, radijallahu anhu, jednog dana rekao svojim drugovima: "Šta biste vi voljeli da imate?" Jedan od njih je rekao: "Ja bih volio da imam punu ovu sobu srebrenjaka pa da ih sve udijelim na Allahovom putu!" Drugi je rekao: "A ja bih volio da imam punu ovu sobu zlatnika pa da ih sve udijelim na Allahovom putu!" Treći je rekao: "Ja bih volio da imam punu ovu sobu dragulja pa da ih sve udijelim na Allahovom putu!" Omer, radijallahu anhu, rekao je: "A ja bih volio da imam punu ovu sobu ljudi poput Ubejde b. El-Džerraha, Muaza b. Džebela, Huzejfe b. El-Jemana, pa da ih sve upotrijebim u pokornosti Allahu", tj. da ih postavim kao namjesnike u raznim mjestima pa da upućuju ljude na istinu, da ih uče propisima vjere, predvode u namazu, presuđuju u njihovim sporovima po pravdi, pa da budu istinski namjesnici.
- Ashabi nisu mogli sjediti i sijeliti u svojim kućama jer tamo nisu imali mjesta, kuće su im bile pretijesne za takvo nešto, tako da su sjedili u dvorištima, po putevima. Ebu Talha, radijallahu anhu, pripovijeda: "Sjedili smo na putu i razgovarali, pa nam je prišao Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, i upitao: *'Zašto sjedite po putevima?'* Rekli smo: *'Nismo sjeli ni zbog čega lošeg. Sjeli smo da razgovaramo i podsjećamo jedni druge!'* Rekao je: *'Ako već morate, onda poštuju pravo puta: oborite pogled, uzvratite na selam i lijepe riječi govorite.'*" (Muslim, 5773.) Zbog čega su bili prinuđeni da sjede po putevima? Kako bi se opominjali i podsticali na dobro, podučavali se propisima vjere.

Ukoliko bi na njihovim sijelima došlo do rasprave, ako bi se počeli raspravljati o zabranjenom, tada bi ih Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, opominjao i usmjeravao. Prenosi Ebu Hurejre, radijallahu anhu: "Izašao je pred nas Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, a mi smo se raspravljali o kaderu. Rasrdio se na nas toliko da se zacrvenio, kao da su mu obrazi bili dva crvena nara. Rekao je: *'Je li vam to naređeno?! Ili jesam li ja s tim poslan vama?! Doista su narodi prije vas uništeni zbog toga što su raspravljali o ovome! Obećajte mi da nikada više nećete raspravljati o ovome!'*" (Tirmizi, 2133. Albani je hadis ocijenio dobrim u *Sahihu i daifu Sunena Tirmizije*, 5/133.)

Današnja sijela

Ovako su izgledala sijela ashaba Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Kakva su naša današnja sijela? Koliko je u njima vjere, a koliko dunjaluka? Koliko je u njima pokornosti Allahu, a koliko grijeha? Koliko su naša sijela ispunjena zikrom? Da li se na njima spominju i obrađuju neka šerijatsko-pravna pitanja? Spominjemo li na našim sijelima drugi svijet, ahiret? Da li svoja sijela otpočinjemo učenjem Kur'ani-kerima? Ispunjavamo li svoja sijela kur'anskim ajetima i hadisima Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, ili su naša sijela ispunjena: gibetom - ogovaranjem drugih, nemimetom - prenošenjem tuđih riječi, ili su ispunjena narušavanjem tuđe časti, razmatranjem kako jesti tuđe meso, ismijavanjem s drugima, dugim besplodnim raspravama? Gdje su ona sijela na kojima su sjedili ashabi, pa ih ispunjavali znanjem i imanom? Zar ne znamo za hadis Allahovog Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem: *"Kada god se ljudi okupe na jednom sijelu, a zatim raziđu i na njemu ne spomenu Allaha niti donesu salavat na Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, to sijelo za njih će biti propast na Sudnjem danu."* (Sahih, Ahmed, 9764.) Također, Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: *"Kada god se ljudi okupe pa zikre - spominju Allaha, neće se razići a da im neće biti rečeno: 'Ustanite, oprosteno vam je!'"* (Ahmed, 12453. Albani ga je ocijenio vjerodostojnim zbog mnoštva predanja. Vidjeti: *Sahih tergiba i terhiba*, 2/98.) Kur'an je zikr, sunnet je zikr, fikh je zikr, govor o ahiretu je zikr. Govor o da'vetu i pozivanju da se čine dobra djela a ostave loša djela je zikr. Govor o islamskoj porodici, odgoju djece, halalu i haramu je zikr. Vjernik musliman treba da sjedi s ljudima koji u svome govoru biraju riječi kao što u svome jelu biraju hranu. Budu li tvoji sabesjednici dobri vjernici, i tvoje sijelo bit će dobro. Uzvišenog Allaha molim da bude zadovoljan ashabima, a da nas pomogne u slijeđenju ashaba, da budemo poput njih.

Izvor: **el-asr.com**